

VUOSIKERTOMUS

Piraattipuolue r.p.
Toimintakausi 1.1.–31.12.2011

Hallituksen vuosikertomus toimintavuodelta 2011

1. Yleistä

Piraattipuolue r.p. on 13.3.2008 perustettu puolue, joka pyrkii vaikuttamaan valtiollisiin asioihin olemalla mukana päätöksenteossa ja lakiuudistusten kautta. Puolue vaatii yksilön oikeuksien turvaamisesta erityisesti yksityisyyden suojan ja sananvapauden osalta ja sähköisen kuluttajansuojan parantamista. Puolue vaatii kulttuurin ja tiedon vapauden, sekä päätöksenteon avoimuuden ja demokraattisuuden lisäämistä. Puolue tavoittelee tekijänoikeusjärjestelmän radikaalia uudistamista ja patenttijärjestelmän hyödyllisyyden uudelleenarviointia.

Puolueen keskeisenä arvona on avoimuus raha-asioissa ja päätöksenteossa. Piraattipuolue on ollut puolerekisterissä 13.8.2009 alkaen. Puolue osallistui 17.4.2011 pidettyihin eduskuntavaaleihin ja saavutti suurimman eduskunnan ulkopuolisen puolueen paikan. Puolueen syyskokouksessa joulukuussa puolueohjelmaa laajennettiin koskemaan myös eräitä sosiaali-, talous- ja koulutuspolitiikan kysymyksiä.

Piraattipuolueen toiminnassa vuonna 2011 keskeisintä oli osallistuminen huhtikuussa pidettyihin eduskuntavaaleihin. Vaalikampanjoinnin lisäksi toimintaan kuului poliittista ja vapaa-ajan toimintaa. Poliittiseen toimintaan kuului lausuntojen valmistelua, keskustelutilaisuuksiin osallistumista, yhteydenpitoa viranomaisiin ja kansalaisjärjestöihin ja tiedottamista ajankohtaisista kysymyksistä ja puolueen asioista. Vuoden lopulla aloitettiin valmistautuminen kunnallisvaaleihin. Eduskuntavaalit näkyivät keskeisesti myös varainkäytössä. Edellisen vuoden ylijäämä ja alkuvuonna saadut tulot käytettiin vaalikampanjaan siten, että tilikauden tulos oli yli 5 000 euroa alijäämäinen.

Piraattipuolue ja sen yhteydessä toimivat paikallis-, nuoriso- ja opiskelijajärjestöt luottamushenkilöineen, muine aktiiveineen sekä rivijäsenineen ja kannattajineen muodostivat puolueyhteisön, jonka piirissä toimintasuunnitelman tavoitteita toteutettiin vuonna 2011.

2. Valtakunnallinen toiminta

2.1. Vaaleissa menestyvä puolue

Piraattipuolue osallistui vuoden 2011 eduskuntavaaleihin, muttei saanut kansanedustajapaikkoja. Tavoitteet eivät tältä osin toteutuneet. Piraattipuolue saavutti vaaleissa kuitenkin suurimman eduskunnan ulkopuolisen puolueen aseman.

Piraattipuolue sai 17.4.2011 pidetyissä eduskuntavaaleissa yhteensä 15 103 ääntä. Valtakunnallinen osuus annetuista hyväksytyistä äänistä oli 0,51 %. Vaalipiireistä suurin kannatus oli Pirkanmaalla ja Helsingissä (0,9 %) (LIITE 1). Kunnista kannatus oli suurinta Tampereella, Jämsässä, Vaalassa, Jyväskylässä ja Ypäjällä (1,1–1,5 %) (LIITE 2). Menestyksekkäimmillä äänestysalueilla saavutettiin 2–7 %:n kannatus. Piraattipuolueen suosituimmilla äänestysalueilla oli lähes kaikissa opiskelija-asuntoja tai muutoin suuri määrä opiskelijoita (esim. Otaniemi, Hervanta) (LIITE 3).

Piraattipuolue asetti vaaleihin 127 ehdokasta 11 vaalipiirissä (LIITE 4). Kahdessa vaalipiirissä (Helsinki, Uusimaa) oli täysi ehdokaslista. Vähintään puolet ehdokkaiden enimmäismäärästä asetettiin viidessä vaalipiirissä (Häme, Keski-Suomi, Pirkanmaa, Vaasa, Varsinais-Suomi). Neljässä vaalipiirissä asetettiin lisäksi vähintään kaksi ehdokasta (Etelä-Savo, Kymi, Oulu, Pohjois-Karjala). Puolueella ei ollut ehdokkaita kolmessa manner-Suomen vaalipiirissä (Lappi, Pohjois-Savo, Satakunta). Puolueen kannatus niissä vaalipiireissä, joissa puolueella oli ehdokkaita, oli 0,59 %.

Piraattipuolueen ehdokkaista eniten ääniä sai puheenjohtaja Pasi Palmulehto, 1 074, mikä teki hänestä eduskunnan ulkopuolisten puolueiden suurimman ääniharavan. Piraattipuolueen asettama ehdokasmäärä oli eduskunnan ulkopuolisista puolueista toiseksi suurin. Ehdokkaiden keski-ikä oli vaalien nuorin, 29,2 vuotta. Ehdokkaiden sukupuolijakauma oli vaalien toiseksi miesvoittoisin. Naisehdokkaiden osuus oli 15,75 %. Puolueen ainoa vaaliliitto oli Pirkanmaalla Muutos 2011:n kanssa.

Tavoitteena oli nostaa vaaliohjelmaan liittyviä asioita yleiseen tietoisuuteen, keskusteluun ja tiedotusvälineisiin sekä haastaa muut puolueet ottamaan kantaa niihin. Aktiivisella verkkokirjoittelulla tavoitetta saatiin jonkin verran toteutettua, mutta lopputulos ei ollut kovin onnistunut. Kesällä toteutettuun Piraattipuolue-kyselyyn (ks. kohta 2.4.) vastaajista 27 % katsoi sen, etteivät puolueen ajamat asiat olleet riittävästi julkisuudessa, vähentäneen haluaan äänestää Piraattipuoluetta. Tämä oli kolmanneksi yleisin äänestämishalukkuutta vähentänyt syy.

Tavoitteena oli tarjota verkkopalveluita ja viestintämahdollisuuksia ja -materiaaleja eduskuntavaaliehdokkaiden käyttöön. Puolueen vaalisivustoa lukuunottamatta tämä jäi vähäiseksi. Vaaliviestintä painottui tavoitteiden mukaisesti aktiiviseen läsnäoloon yhteisöissä verkkopalveluissa ja kunnallisten vaalijulistepaikkojen hyödyntämiseen. Piraattipuolue oli Facebookissa kolmanneksi seuratuin puolue vaalien alla, joten verkkonäkyvyys oli merkittävää. Vaalijulisteet olivat vaalikampanjan suurin kuluerä. Sen sijaan verkkomainontaa ei käytetty juurikaan, parin yksittäisen ehdokkaan aktiivisuutta lukuunottamatta. Ajankohtaista videomateriaalia tuotettiin vaalien alla jonkin verran, mutta ei tyydyttävässä määrin.

Hallitus arvioi vaalien jälkeen, että ehdokasmäärä oli hyvä ensikertalaiselle puolueelle. Onnistumisena pidettiin lisäksi erityisesti Helsingin, Tampereen ja Turun vaalimökkitoimintaa. Vaalijulisteiden kanssa onnistuttiin monin paikoin hyvin. Vaalitulos oli joissakin kunnissa varsin lupaava kunnallisvaaleja ajatellen. Suurista kunnista erityisesti Tampereella, Jyväskylässä, Helsingissä, Turussa ja Espoossa päästiin lähelle kunnallisvaalien piilevää äänikynnystä.

Vaalikampanjan aikana havaittiin kuitenkin myös puutteita. Sisäinen viestintä oli puutteellista ja piiriyhdistysten toimintaa olisi ollut tarpeen laajentaa, sillä vaalikampanjan aikana työtaakkaa kasautui liikaa liian harvoille. Tarvetta olisi ollut myös selkeille kärkiehdokkaille, joiden kampanjoihin olisi suunnattu enimmät resurssit. Rahoituksen vaatimattomuus näkyi kaikessa kampanjoinnissa. Rahoitusta oli hädin tuskin riittävästi välttämättömimpien kulujen kattamiseen. Ehdokkaiden henkilökohtaiset kampanjat jäivät rahoitukseltaan erittäin vaatimattomiksi.

Puolueen julkisuuskuva hallinta ei aivan onnistunut, sillä 13 % Piraattipuolue-kyselyyn vastanneista arvioi ehdokkasiin kohdistuneen kielteisen julkisuuden vaikuttaneen äänestyshalukkuuttaan heikentävästi. Lisäksi 40 % katsoi, että samaan suuntaan vaikuttivat yksittäisten ehdokkaiden mielipiteet, joista vastaajat olivat eri mieltä. Tämä oli yleisin äänestysalukkuutta vähentänyt syy. Tämä tulos ja kyselyn tulokset eräiltä muiltakin osin viittasivat siihen, että puolueohjelmaa olisi tarvetta laajentaa kattamaan useampia politiikan alueita, jotta äänestäjille syntyisi puolueesta yhtenäisempi kuva. Puolueohjelmaa laajennettiin syyskokouksessa (ks. kohta 2.3.).

Puolueen kokemattomuus vaalivaihtelusta näkyi selkeästi vaalikampanjassa. Vaalikampanjan kokemuksista voidaan kuitenkin ottaa oppia vuoden 2012 kunnallisvaaleissa. Eduskuntavaalien jälkeen voitiin joka tapauksessa todeta, että Piraattipuolue on sekä kannatukseltaan että jäsenmäärältään suurin eduskunnan ulkopuolinen puolue.

Tavoitteena oli asettaa ehdokas myös vuoden 2012 presidentinvaaliin. Koska Piraattipuolue ei päässyt eduskuntaan, tähän olisi tarvittu 20 000 kannattajakorttia. Viranomaisilla ei ollut valmiutta sähköisen kannattajakorttikeräyksen puitteiden järjestämiseen, joten keräys olisi tullut Piraattipuolueelle liian kalliiksi ja vaativaksi juuri eduskuntavaalien jälkeen. Tämän vuoksi puolueen kevätkokous päätti, ettei puolue pyri osallistumaan presidentinvaaliin.

2.2. Asiantunteva kansalaisjärjestö

Piraattipuolue seurasi tavoitteiden mukaisesti jatkuvasti meneillään olevia puolueen tavoitteisiin liittyviä lainsäädäntöhankkeita ja otti aktiivisesti kantaa tavoitteisiinsa liittyvään kansalaiskeskusteluun. Puolue antoi lausunnon kuvaohjelmalainsäädännön uudistamisesta, lasten suojelemista seksuaaliselta riistolta ja hyväksikäytöltä koskevasta Euroopan neuvoston sopimuksesta, tietojärjestelmien välityksellä tehtyjä rasistisia ja muukalaisivihamielisiä tekoja koskevasta sopimuksesta sekä oikeusministeriön Verkkovaikuttamista 2010-luvulla -selvityksestä.

Puolueen syyskokouksessa laajennettiin puolueohjelmaa (ks. kohta 2.3.). Puheenjohtaja Pasi Palmulehto kirjoitti artikkelin maaliskuussa julkaistuu teokseen Piraatti vai kirjailija (Avain, 2011). Marraskuussa puolue kiinnitti huomiota tekijänoikeusjärjestöjen yläkouluille lähettämiin propagandasarjakuviin lähettämällä asiaa koskevan avoimen kirjeen eri viranomaistahoille ja järjestöille.

Piraattipuolueella oli vuonna 2010 valmisteltu eduskuntavaaliohjelma, jota tuotiin esille vaalikampanjoinnissa. Tavoitteiden esilletuontia puolueesta kiinnostuneille ja sitä aktiivisesti seuraaville voidaan pitää kohtuullisen onnistuneena. Kesällä pidettyyn Piraattipuolue-kyselyyn vastanneista 62 % piti puolue- ja vaaliohjelmissa määriteltyjä kantoja ja tavoitteita äänestämishalukkuuttaan lisäävänä seikkana. Tämä oli yksi suosituimmista vaihtoehdoista.

Tavoitteiden esilletuonti laajemmalle yleisölle ei onnistunut kovin hyvin, sillä 27 % kyselyyn vastanneista katsoi äänestämishalukkuuttaan vähentäneeksi seikaksi, että puolueen ajamat asiat eivät olleet riittävästi julkisuudessa vaalien alla. Toisaalta eduskuntavaaleissa tiedotusvälineiden ylimääräinen huomio keskittyi lähinnä perussuomalaisiin. Vaalit olivat omien kantojen esilletuonnin kannalta tämän vuoksi poikkeuksellisen vaikeat kaikille eduskunnan ulkopuolisille puolueille.

Piraattipuolue teki vaalikampanjoinnin yhteydessä yhteistyötä eri järjestöjen kanssa. Esimerkiksi Tampereella järjestettiin yhdessä Keski-Tampereen Vasemmiston kanssa 23.2. vaalipaneeli teemalla Tietoyhteiskunta ja tekijänoikeudet. Espoossa järjestettiin 2.3. paneelikeskustelu Suomen tietoyhteiskuntataistelu, jossa tietoyhteiskuntapolitiikasta keskustelivat Piraattipuolueen, vihreiden ja kokoomuksen edustajat. Lisäksi vuoden aikana osallistuttiin muiden tahojen järjestämiin vaalipaneelisiin ja muihin keskustelutilaisuuksiin eri paikkakunnilla, esimerkiksi Kemissä, Espoossa, Helsingissä, Tampereella, Valkeakoskella, Jyväskylässä, Kajaanissa ja Turussa.

Syksyllä osallistuttiin Effi ry:n Isoveli-palkintogaalaan, Finnish Internet Forumiin, Teoston seminaariin Sisältöä elämään - ja verkkoon, Tietotekniikan kehittämisskeskuksen 30-vuotisjuhlaseminaariin sekä opetus- ja kulttuuriministeriön järjestämään Tekijänoikeusfoorumiin Helsingissä. Elokuussa Piraattipuolueen edustajat tapasivat opetus- ja kulttuuriministeriössä valtiosihteri Jarmo Lindénin ja kulttuuriyksikön johtaja Jukka Liedeksen. Myös epävirallisempia yhteyksiä pidettiin eri vaikuttajatahoihin, kansalaisjärjestöihin ja poliittisiin järjestöihin pidettiin yllä.

Puolue osallistui tyydyttävällä aktiivisuudella keskustelu- ja muihin tilaisuuksiin ja tapaamisiin, antoi lausuntoja sekä jakoi tietoa. Puolue oli tyydyttävästi yhteistyössä eri järjestöjen ja viranomaisistahojen kanssa. Säädösvalmistelun seuraaminen ei kuitenkaan ollut puolueessa riittävän järjestelmällistä, vaan lähinnä yksittäisten henkilöiden aktiivisuuden varassa. Tilanteen parantamiseksi puolueen kevätkokous valtuutti puoluehallituksen perustamaan säädösvalmistelua seuraavia työryhmiä, joiden toimintaa ei kuitenkaan saatu käynnistettyä loppuvuoden aikana.

2.3. Aktiivinen poliittisten avausten tekijä

Piraattipuolueen tiedotus- ja julkaisutoiminta tapahtui myös vuonna 2011 ensisijaisesti verkossa. Kesällä pidetyssä Piraattipuolue-kyselyssä 60 % vastaajista piti puolueen verkkosivuja keskeisenä tapana seurata puolueen toimintaa. Seuraavaksi suosituimpia tapoja olivat Facebook (44 %) sekä puolueaktiivien blogit ja/tai kotisivut, sähköpostitse saapuvat jäsenkirjeet ja yleiset tiedotusvälineet (30–38 %). Puolueaktiivien mielipiteet näkyivät eduskuntavaalikampanjassa lukuisten vaalikoneiden kautta sekä joidenkin ehdokkaiden osalta aktiivisen blogikirjoittelun kautta.

Vuonna 2011 lähetettiin 32 lehdistötiedotetta (2009: 30, 2010: 30). Puolueen blogissa julkaistiin 66 kirjoitusta, missä oli huomattava vähennys edellisvuosista (2009: 213, 2010: 134). Osa tästä johtui jo vuonna 2010 alkaneesta kehityksestä, jonka myötä aktiivit kirjoittivat aiempaa enemmän omiin blogeihinsa. Vaalien jälkeen oli kuitenkin huomattavaa kirjoitustahdin harventumista. Esimerkiksi syyskuussa julkaistiin vain yksi kirjoitus. Blogissa julkaistiin pohdiskelevia artikkeleita puolueen ajamista asioista ja ajankohtaisia mielipidekirjoituksia ja puolueen toimintaa koskevia tiedotuksia. Vähentyneestä kirjoituspäästä johtuen blogi ei kuitenkaan toiminut yhtä tärkeänä osana puolueen tavoitteista käytävää kansalaiskeskustelua kuin aiempina vuosina.

Jäsenlehti Purje ei ilmestynyt kertaakaan vuonna 2011. Myöskään Piraattiradiota ei julkaistu juurikaan, eikä ajankohtaista videomateriaalia pystytty tuottamaan kuin vaalikampanjan aikana ja silloinkin vaatimattomasti. Puolueella oli tarvittava vähimmäismäärä tiedotusmateriaalia, kuten flyereitä. Selkeä johtopäätös oli, että puolueella ei ollut riittävästi aktiiveja tuottamaan tyydyttävää määrää tiedotusmateriaalia ja audiovisuaalista viestintää.

Kokemukset vaalikampanjasta ja kesällä pidetyn kyselyn tulokset osoittivat, että puolueohjelman laajentamista oli syytä miettiä vakavasti. Kyselyyn vastanneista noin 40 % oli sitä mieltä, että puolueohjelmaa pitäisi laajentaa. Vain 6 % arvioi, että puolueohjelman laajentaminen vähentäisi halukkuutta äänestää Piraattipuoluetta. Puolueohjelman kapeus arvioitiin kampanjoinnista saatujen kokemusten ja kyselyn vastausten perusteella merkittäväksi äänestyshalukkuutta vähentäväksi syyksi.

Tampereella joulukuussa pidetyssä syyskokouksessa puolueohjelmaa laajennettiin. Kansalaisoikeudet, immateriaalioikeudet ja tietoyhteiskunta-asiat säilyivät edelleen puolueohjelman keskeisenä sisältönä. Lisäksi mukaan otettiin oikeusturvan puolustaminen, perustulon kannattaminen ja eräitä muita talous-, sosiaali- ja koulutuspoliittisia kantoja.

2.4. Puolueen toimintakulttuurin kehittäminen

Puoluehallitus seurasi toimintasuunnitelman ja talousarvion toteutumista. Vuoden aikana pidettiin puoluehallituksen, piiriyhdistysten hallitusten ja Piraattinuorten hallituksen yhteisiä suunnittelutapaamisia 22.–23.1., 21.–22.5. ja 15.–16.10. Tapaamiset pidettiin Helsingissä piraattien toimistolla. Vuoden aikana havaittiin kuitenkin tarve parantaa seuranta. Vuoden 2012 toimintasuunnitelma laadittiin aiempaa konkreettisemmaksi, jotta seuranta helpottuisi. Lisäksi puoluehallitus hyväksyi itselleen 29.12. toimintaohjeen, jossa käytäntöjä muutettiin siten, että hallitus keskittyy jatkossa entistä enemmän toimintasuunnitelman seurantaan. Rutiiniasioiden hyväksyminen siirrettiin kevyempään kokousmenettelyyn.

Vuonna 2010 valitun puoluehallituksen toimikausi jatkui vuonna 2011 (LIITE 5). Hallitus kokoontui 22 kertaa (2009: 30, 2010: 29). Kaikki kokoukset pidettiin IRC:ssä siten, että kuka tahansa saattoi seurata niitä. Pöytäkirjat julkaistiin verkossa. Hallituksen käsittelyyn tulevien asioiden valmistelu tehtiin kuitenkin usein liian kiireellä ja tiedotus oli puutteellista. Tähän reagoitiin loppuvuoden aikana ja erityisesti 29.12. hyväksytyyn hallituksen toimintaohjeeseen kirjatuissa käytännöissä.

Piraattipuolueen kevätkokous pidettiin 18.6. Akaalla. Kokouksessa päätettiin olla osallistumatta presidentinvaaleihin ja hyväksyttiin puolueen toiminnan kehittämistä käsittelevä tiekartta vuosille 2011–2015. Syyskokous pidettiin 4.12. Tampereella. Syyskokouksessa hyväksyttiin muutoksia puolueohjelmaan (ks. kohta 2.3.).

Kesällä järjestettiin verkossa kaikille avoin Piraattipuolueen toimintaa käsittelevä kysely, jotta saataisiin tietoa puolueen kehittämistä varten. Kysely oli avoinna 13.7.–22.8. ja siihen saatiin 1 003 vastausta. Kysely oli onnistunut ja sen tuloksia hyödynnettiin erityisesti arvioitaessa puolueohjelman uudistamistarpeita ja vuoden 2012 toimintasuunnitelman laadinnassa.

Puolueen varainkäyttö keskittyi eduskuntavaalikampanjaan. Eduskuntavaaleja ennen lahjoitusmäärä nousi jo vuoden 2010 syyskuussa 1 000 euroon ja pysyi tasolla 1 000–1 500 euroa vuoden 2011 helmikuuhun asti. Maalis- ja huhtikuussa saatiin yli 2 000 euroa lahjoituksia. Eduskuntavaalien jälkeen lahjoitusten määrä putosi kesä-heinäkuuta (600–700 euroa) lukuunottamatta noin 300 euroon kuukaudessa (LIITE 6 ja 7). Kannatustuotekauppa oli myös hyvin vähäistä. Edellisen vuoden ylijäämä ja alkuvuonna saadut tulot käytettiin vaalikampanjaan siten, että tilikauden tulos oli yli 5 000 euroa alijäämäinen (LIITE 8). Puolueen varainkäytöstä oli puolueen verkkosivuilla saatavilla ajantasaiset tiedot.

Puolueen varainkäytössä jatkui valitettavan yleisenä käytäntö, että aktiivit käyttivät toimintaan omia rahojaan laskuttamatta puoluetta. Tämän vuoksi puolueen taloudellisesta toiminnasta oli vaikea saada kokonaiskuvaa, ja aktiiveille kasaantui kohtuuttomasti taloudellistakin taakkaa. Aktiiveille pystyttiin maksamaan kuitenkin jonkin verran kulukorvauksia. Varsinaisen puolueen varainkäytön ulkopuolelle sijoittuivat puolueen ehdokkaiden vaalikampanjat, mutta ne olivat suurelta osin summiltaan hyvin vaatimattomia.

Puolueen jäsenmäärä oli vuoden alkaessa noin 3 150 ja päättyessä 3 700. Jäsenmäärä kasvoi vaalikampanjan aikana puolueen ollessa tavanomaista enemmän esillä julkisuudessa. Vaalien jälkeen jäsenmäärän kasvu pysähtyi loppuvuoden ajaksi (LIITE 9). Vuoden lopussa noin neljäsosa puolueen jäsenistä oli syntynyt 1990-luvulla, kolmasosa 1985–1989, viidesosa 1980–1984 ja neljäsosa 1970-luvulla tai sitä aiemmin (LIITE 10). Ainoa muutos kahteen edelliseen vuoteen on, että 1990-luvulla syntyneiden jäsenten määrä on kasvanut hieman 1970-luvulla syntyneiden kustannuksella.

2.5. Puolueen avoimuuden ja viestinnän kehittäminen

Piraattipuolueen viestintä puolueesta jo muutenkin kiinnostuneille osoittautui onnistuneeksi. Piraattipuolue-kyselyyn vastanneista 82 % muisti havainneensa puolueesta mainintoja yleisissä tiedotusvälineissä (televisio, radio, sanoma- ja aikakauslehdet, verkkolehdet jne.) useasti tai ainakin pari kertaa. Puolueen tavoitteiden ja ehdokkaiden esittelyssä laajemmalle yleisölle vaalikampanjan aikana ei kuitenkaan onnistuttu tyydyttävästi, mikä johtui osittain tiedotusvälineiden ylimääräisen huomion kanavoitumisesta perussuomalaisille.

Piraattipuolue sai julkisuutta erityisesti vaalikampanjan aikana. Puheenjohtaja Pasi Palmulehto osallistui eduskunnan ulkopuolisten puolueiden televisoituun vaalitenttiin. Puolueen ehdokkaat olivat esillä vaalikoneissa, puolueen vaalisivustolla, lehtijutuissa ja blogikirjoittelussa. Vaikka julkisuuskuvaan hallinta ei aivan onnistunut, ja 13 % Piraattipuolue-kyselyyn vastanneista arvioi ehdokkaisiin

kohdistuneen kielteisen julkisuuden vaikuttaneen äänestyshalukkuuttaan heikentävästi, suurin osa julkisuudesta vaikutti puolueen menestykseen epäilemättä myönteisesti. Puolue oli vaalien alla julkisuudessa enemmän kuin koskaan aiemmin.

Vaalien jälkeen puolue sai näkyvyyttä tiedotusvälineissä kesäkuun alussa vuodettuaan tekijänoikeustoimikunnassa valmisteltua lakiehdotusta koskevan muistion ja myöhemmin oikeudelle tehdyn The Pirate Bay -estovaatimuksen käsittelyn yhteydessä.

Puolue oli vielä vaalien alla Facebookissa kolmanneksi seuratuin puolue, mutta vaalikampanjan viime vaiheissa muutama suurempi puolue kiri ohitse. Vuoden lopussa Piraattipuolue oli Facebookissa kuudenneksi seuratuin ja Twitterissä viidenneksi seuratuin suomalainen puolue. Facebook-seuraajien määrä nousi vuoden aikana noin 3 100:sta 4 200:een (vuoden 2010 alussa noin 1 700). Vuoden lopussa Facebookin kautta tavoitettiin kullakin tilapäiviytyksellä keskimäärin vajaat 2 000 ihmistä.

Piraattipuolue-kyselyn vastaajista 44 % koki Facebookin ja 11 % Twitterin yhdeksi tärkeimmistä tavoistaan seurata Piraattipuoluetta. Muita tärkeimpiä tapoja olivat puolueaktiivien blogit ja/tai kotisivut, sähköpostitse saapuvat jäsenkirjeet ja yleiset tiedotusvälineet (30–38 %). Myös IRC koettiin melko tärkeäksi (21 %). Sen sijaan piiriyhdistysten verkkosivuja piti tärkeinä vain 5 % kyselyyn vastanneista.

Puolueen IRC-kanavat olivat piraattien tärkeä sähköisen yhdessäolon väline ja erittäin aktiivinen yhteisö, jossa käytiin, paitsi vapaamuotoista keskustelua, myös vilkasta ajatustenvaihtoa puolueelle ajankohtaisista ja muistakin kysymyksistä. Vuoden lopussa yhtäaikaista IRC-käyttäjiä oli noin 250, missä oli jonkin verran laskua vaalikampanjoinnin ajan huippulukemista. Aktiivien välisessä työskentelyssä tärkeitä olivat puolueen wiki sekä Kirjoituspalvelu.fi-palvelu.

Puolueen luottamushenkilöiden ja aktiivien keskinäisessä viestinnässä oli merkittävää kehittämistarvetta vielä vuoden 2011 lopussa, eivätkä parantamistavoitteet vuoden osalta onnistuneet. Piraattipuolue-kyselyn vastaajista kaksi kolmasosa oli tyytyväistä puolueen viestintään ja reilu viidennes tyytymätöntä. Kolmasosa piti puolueen viestinnän määrää liian pienenä, eikä juuri kukaan liian suurena. Tulokset osoittivat, että puolueen viestinnässä oli laajemminkin kehittämistä. Vuoden 2012 toimintasuunnitelmassa päätettiin lisätä jäsenistölle tärkeiden jäsenkirjeiden määrää. Myös viestintää parantava puolueen verkkosivuston kokonaisuudistus aloitettiin loppuvuodesta, ja sen loppuun saattaminen jäi vuoden 2012 alkuvuoden keskeiseksi tavoitteeksi.

Puolueen toiminnan avoimuutta on käsitelty myös kohdassa 2.4.

2.6. Aktiivinen paikallistoiminnan järjestäminen

Alkuvuoden paikallistoiminta liittyi eduskuntavaalikampanjointiin. Puolue osallistui vaaleihin 11 vaalipiirissä, joista jokaisessa oli vaalipiiriyhdistys. Kaikissa näissä piireissä järjestettiin kampanjointia. Tammi-helmikuussa järjestettiin ja osallistuttiin yhteensä noin 30 tapahtumaan kuukaudessa, maaliskuussa 60:een ja huhtikuussa 40:ään. Tämän jälkeen tapahtumien määrä laski 15–25:een kuussa.

Yhteensä piraatit järjestivät ja osallistuivat noin 320 tapahtumaan (2010: noin 300) ja tapaamiseen 20 eri paikkakunnalla (2010: 16) (Akaa, Espoo, Helsinki, Hämeenlinna, Joensuu, Jyväskylä, Järvenpää, Kajaani, Kemi, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Mikkeli, Oulu, Riihimäki, Tampere, Turku, Vaasa, Valkeakoski, Vantaa). Määrään eivät sisälly puoluejärjestöjen hallitusten kokoukset, eivätkä eri yhteistyötahojen kanssa pidetyt, osallistujamäärältään rajatut neuvottelut ja tapaamiset. Kohdissa 2.1. ja 2.2. on kuvailtu tarkemmin eräitä paikallistoiminnan osa-alueita.

Vaalimökkiä pidettiin Helsingissä, Tampereella ja Turussa erittäin onnistuneesti. Lisäksi vaalikampanjoinnin aikana paikallistoimintaan kuului flyereiden jakamista, paneelikeskusteluja ja esittelypöydän pitoa erilaisissa tapahtumissa. Piraattien yhteinen toimitila Helsingissä oli Pääkaupunkiseudun toiminnan kannalta tärkeä. Vaalien jälkeen osallistuttiin myös erilaisiin jäsenistöä kiinnostaviin kulttuuri- ja tietoyhteiskuntatapahtumiin, esimerkkinä Mahdollisuuksien tori (Tampere 2.6.), Pride-kulkue (Helsinki 2.7., Tampere 23.7.), Assembly Summer (Helsinki 4.-7.8.), Tracon (Tampere 3.-4.9.), Finnish Internet Forum (Helsinki 18.-19.10.) ja Alternative Party (Helsinki 21.-23.10.).

Kesällä järjestettiin myös monipuolista vapaa-ajantoimintaa, esimerkiksi piknikejä ja grillausta. Maaliskuussa järjestettiin Helsingissä pienimuotoinen mielenosoitus Bradley Manningin puolesta ja syyskuussa toimintaa valvontayhteiskunnan vastaisena kansainvälisenä Freedom not fear -päivänä. Piraattipuolue-kyselyn vastaajista 57 % oli sitä mieltä, että puolueen toimintaan osallistuminen on helppoa. Vaikeana sitä piti 12 %, eikä 28 % vastaajista ollut kiinnostunut osallistumaan toimintaan. Kolme neljäsosaa vastaajista oli yleisellä tasolla puolueen toimintaan tyytyväistä, neljäsosa tyytymätöntä.

3. Muu toiminta

3.1. Kansainvälinen toiminta

Piraattipuolue on osa kansainvälistä piraattiliikettä, jonka yhteistyöelimenä toimii Pirate Parties International (PPI) -järjestö. Puolue ja Piraattinuoret osallistuivat jonkin verran kansainväliseen toimintaan ja ylläpitivät yhteyksiä lähinnä Ruotsin ja Saksan piraattipuolueisiin. Ruotsin piraattipuolueen perustaja Rick Falkvinge ja The Pirate Bayn ylläpitäjä Peter Sunde vierailivat Suomessa huhtikuussa Piraattipuolueen kutsusta. Marraskuussa osallistuttiin pohjoismaisten kansalaisjärjestöjen Free Society Conference and Nordic Summit -tapahtumaan Göteborgissa.

3.2. Paikallisoiminta

Paikallistoimintaa on kuvailtu kohdassa 2.6.

3.3. Nuorisotoiminta

Piraattinuoret ry jatkoi toimintaansa Piraattipuolueen nuorisojärjestönä. Erityisesti Pääkaupunkiseudun paikallistoiminnasta suuri osa oli Piraattinuorten ja puolueen paikallisaktiivien yhdessä järjestämää. Piraattinuorilla ja puolueella oli yhteinen toimitila Helsingissä. Haasteeksi jäi edelleen Piraattinuorten toiminnan laajentaminen kattavammin valtakunnalliseksi.

3.4. Opiskelijatoiminta

Piraattipuoluetta lähellä olevia opiskelijajärjestöjä olivat Helsingin yliopiston akateemiset piraatit HYARR ja Aalto-yliopiston piirissä toimiva Aaltopiraatit, jotka toimivat toistaiseksi rekisteröimättöminä yhdistyksinä. Piraatit osallistuivat ylioppilaskuntien edustajistovaaleihin Helsingin yliopistossa, Aalto-yliopistossa ja Åbo akademissa. Kahdessa jälkimmäisessä piraatit pääsivät varasijoille. Akateemiset piraatit järjesti Helsingin yliopistolla jonkin verran toimintaa edustajistovaalien alla. Kokonaisuutena arvioiden piraattien opiskelijatoiminta oli melko vaatimatonta.

- LIITE 1: Piraattipuolueen kannatus eduskuntavaaleissa 2011
- LIITE 2: Piraattipuolueen kannatus eräissä kunnissa
- LIITE 3: Piraattipuolueen kannatus eräillä äänestysalueilla
- LIITE 4: Piraattipuolueen ehdokastilasto eduskuntavaaleissa 2011
- LIITE 5: Puoluehallituksen jäsenet vuonna 2011
- LIITE 6: Piraattipuolueen rahavirrat
- LIITE 7: Piraattipuolueen saamat lahjoitukset vuonna 2011
- LIITE 8: Talousarvion toteutumiskatsaus 31.12.2011
- LIITE 9: Piraattipuolueen jäsenmäärän kehitys 2008–2011
- LIITE 10: Piraattipuolueen jäsenten ikäjakauma 31.12.2011